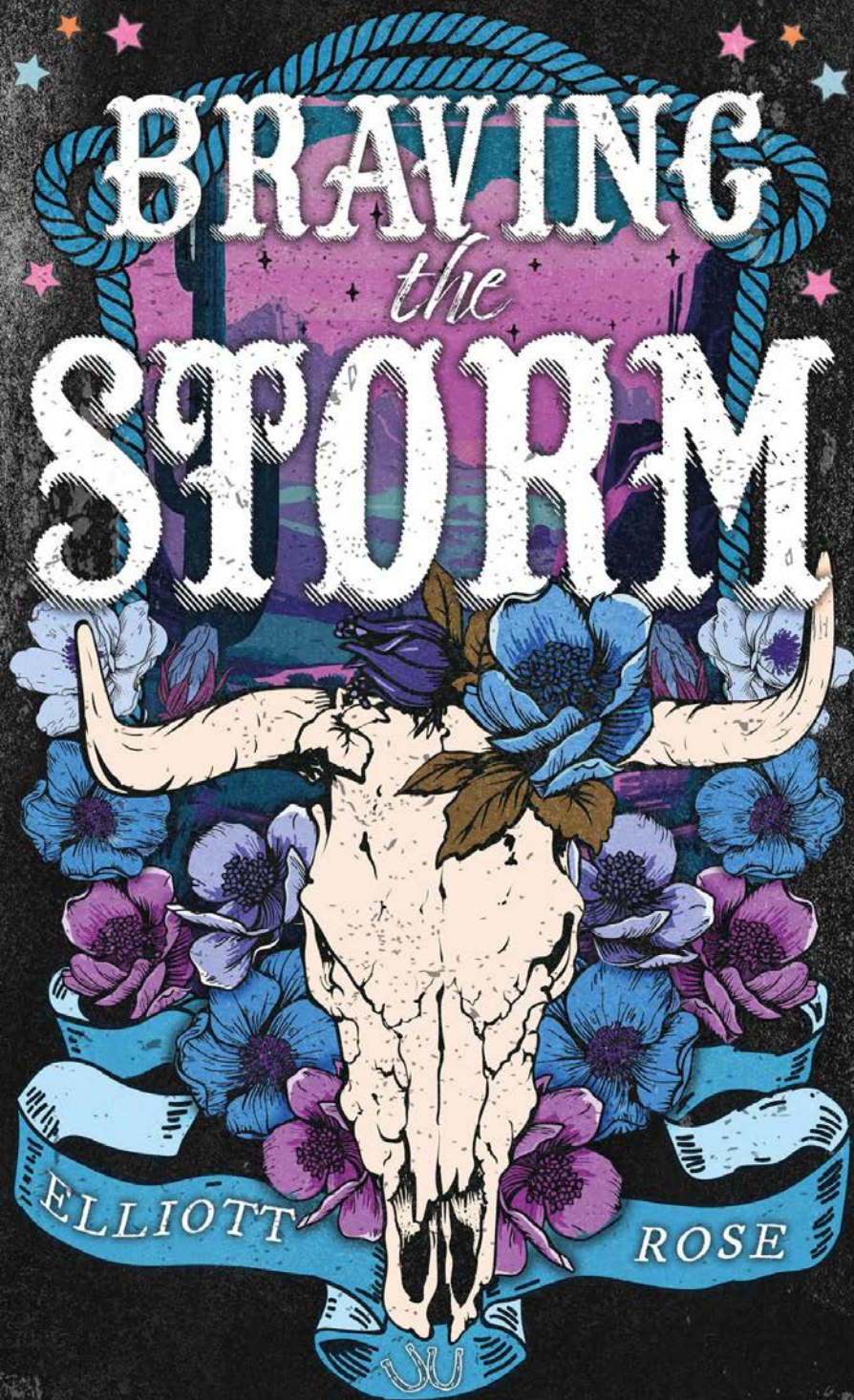

NEDERLANDSE EDITIE

Fucking sneeuw.
Wonen in dit deel van de bergen is behoorlijk geweldig als je een hekel hebt aan mensen, maar het betekent ook dat je je voelt alsof je voor de helft van het jaar levend wordt begraven in een graf van wit poeder en ijs.

Banden knarsen. Grind spat weg. Metal dreunt uit de speakers. Mijn truck neemt de laatste bocht en het dak van mijn huis komt in zicht.

Hoe lang is het geleden dat ik hier voor het laatst was? Met één hand aan het stuur glijdt de andere naar mijn nek terwijl ik het me probeer te herinneren.

Iets te lang.

Dat zwerversbestaan is altijd mijn leven geweest voordat ik me hier vestigde. En bovendien vind ik het geen probleem om iemand als Colton Wilder uit de brand te helpen.

Hij is zowat de enige in Crimson Ridge die geen acht slaat op roddels en geruchten.

Maar godsamme, na weken zijn ranch draaiende te hebben gehouden terwijl hij weg was om zijn zoon te helpen met de voorbereidingen voor zijn volgende rodeo-evenement... ben ik er meer dan klaar voor om in mijn eigen bed te storten.

Ik stop voor de hut. Alles is donker. Sparren staan als trotse,

dreigende wachters rondom deze plek. Ze houden de wacht over de enige locatie waar ik ooit echt heb kunnen uitrusten – ook al is er voor iemand als ik geen enkele garantie dat dat altijd zo zal blijven.

De lucht boven ons is grotendeels bewolkt en laat vanavond slechts hier en daar een zwakke gloed van sterren en maanlicht door, die neerkijkt op Crimson Ridge. Hier en daar liggen opgehoopte sneeuwduinen die zelfs in het donker spookachtig wit oplichten. Ik weet nu al dat ik morgenochtend een grondige ronde over het terrein moet doen nu ik hier tijdens hartje winter niet geweest ben.

Dat kan allemaal wachten tot morgen.

Nu wil ik alleen maar een gloeiendhete douche en een stevige borrel.

Ik grijp mijn sporttas van de passagierskant van de bank, gooi hem over mijn schouder en hijs mezelf uit de truck. De paar passen over het grind en de twee treden naar de veranda liggen zo achter me. Zodra ik de sleutel in het slot steek en naar binnen stap, komt de warme geur van cederhout me tegemoet.

Fuck. Heb ik überhaupt zin om het vuur aan te maken? Ik zou het wel moeten doen voordat ik onder de douche spring. Het oude huisje moet eerst wat warmte in haar botten krijgen; hierbinnen is het kouder dan de kut van een non.

Als ik mijn laarzen wil uitschoppen, spits ik mijn oren. De haren in mijn nek gaan overeind staan en mijn huid prikkelt. Diep in huis beweegt iets, en ik sta meteen op scherp.

Niet iets... Iemand.

Het duidelijke geluid van schuifelen, van beweging, is menselijk. Het is geen dier dat binnen is geslopen om te schuilen voor de laatste stuiptrekkingen van de winter.

Ik zet mijn tas zacht neer om geen geluid te maken. Ik weet precies waar mijn jachtmes ligt, maar dat is in het dashboardkastje van mijn truck. Ik weet ook waar mijn geweer is verstopt in mijn slaapkamer, maar die is aan het einde van de gang, in de richting van het geluid.

Niet dat ik een van beide nodig heb om me te verdedigen tegen een of andere idioot die denkt dat hij hier kan inbreken. Mensen maken me niet bang. Ik heb een lijf dat is opgebouwd door vrijwillig de strijd aan te gaan met woedende beesten van bijna

duizend kilo. Als je ooit op de rug hebt gezeten van een stier die niets liever wil dan je van hem afgooien en je ribben de grond in stampen, verandert dat je kijk op het leven voorgoed.

Ik schud mijn jas van me af om mijn armen vrij te maken, rol mijn schouders los onder mijn shirt en bal mijn vuisten. Tattoos en een zilveren flits van mijn ringen kijken me aan in het donker. Het is wel toepasselijk: wie dit ook is, hij kan een gezicht vol inkt en een afdruk van mijn metalen banden meenemen als souvenir wanneer hij met zijn zielige reet weer de berg af vlucht.

Waarschijnlijk een of andere hillbilly-sukkel die met zijn nichtje is getrouwd en denkt dat hij hier kan rondneuzen, op zoek naar de stapels goud waarvan ze allemaal denken dat ik het heb na een profcarrière. Ze doen alsof ik rijk ben of zo. Wie het ook is, het zal niemand van hier zijn. Hoe weinig vrienden ik ook heb op deze berg, niemand van de Peak is dom genoeg om zo'n stunt uit te halen.

De korte gang naar de slaapkamer is bijna pikkedonker, maar ik zie meteen waar deze persoon zich bevindt. Zacht licht en schaduwen bewegen aan de andere kant van de open badkamerdeur en ik vertraag wanneer ik hoor dat er muziek vandaan komt.

Muziek?

Dat doet me stoppen. Ik ben hier geruisloos heen geslopen en nu probeer ik te snappen wat er hier gebeurt.

Ik hoor een vrouwelijke klank, een zacht geneurie, en knijp mijn ogen dicht. Ik haal een hand door mijn haar en kantel ik mijn hoofd achterover.

Godverdomme, het zou niet de eerste keer zijn dat een of andere buckle bunny zichzelf hier binnenlaat.

Hoewel ik me lichtelijk erger aan het feit dat wie dit ook is onaankeundigd en onuitgenodigd is opgedoken, word ik toch hard. Het idee van een snelle wip voordat ik haar eruit schop en terug naar Crimson Ridge stuur, klinkt fucking aantrekkelijk.

De hele winter vastzitten op de ranch, ondergesneeuwd bovenop Devil's Peak, heeft mijn ballen letterlijk in de ijskast gezet.

Het donkere, verwrongen deel van mij wil er een spelletje van maken. Deze trut denkt dat ze mijn huis binnen kan glippen en kan doen alsof ze thuis is? Prima. Maar dit is mijn arena en hier gelden mijn regels.

Geruisloos schuif ik richting de deuropening en blijf verstopt in de zware schaduw terwijl ik bedenken hoe ik te weten kan komen wie de fuck er in mijn huis is... en welke zoete poes er vanavond op het menu staat.

Met hongerige ogen en een lul die snel harder wordt kijk ik door de deuropening. Het meisje staat met haar rug naar me toe. Alleen het kleine lampje boven de spiegel brandt. Het licht is zwak, net als in de rest van het huis; alles is gehuld in zwart- en grijstinten.

Met haar rug nog steeds naar me toe neuriet ze mee met wat voor popachtige, meisjesachtige shit er uit de speakers van haar telefoon komt.

Dan begint ze zich uit te kleden.

Het meisje is zich volledig onbewust van het feit dat ik hier ben, en fuck... het is het heetste wat ik in tijden heb gezien.

Ze doet geen striptease om een professionele bullrider te verleiden. Ze is geen paaldanseres die haar nepborsten in mijn gezicht duwt. Ze is geen buckle bunny die om drie uur 's nachts in een vies steegje op haar knieën gaat om mijn lul leeg te zuigen tot ik over haar gezicht spuit.

Nee. Dit is iemand die sexy is en rondingen heeft, en langzaam elk kledingstuk uittrekt omdat ze daar zelf zin in heeft. Alsof ze dit allemaal alleen voor zichzelf doet.

Jezus. Mijn lul smeekt me om naar binnen te gaan en kennis te maken met wie de fuck dit meisje ook is. Ik heb me een weg door het leven geneukt, nooit herhaalfspraken gehad – zelfs niet in een fucking rampzalige periode die ik liever vergeet – maar ik herinner me háár zeker niet.

Als ik eerlijk ben tegen mezelf, zou ik dat ook niet kunnen.

Ik herinner me ze allemaal niet.

Ik herinner me hun gezichten of namen niet, en ik heb al helemaal nooit de nummers bewaard die ze probeerden mijn telefoon in te smokkelen als ze dachten dat ik niet keek.

Haar armen trekken de korte trui die ze draagt over haar hoofd en onthullen een high-waisted legging. Fuck. Geen beha. Alleen een vlakke van gladde, olijfkleurige huid en de ronding van haar heupen. Net boven de rand zit een piepklein rolletje, en die zachtheid laat mijn mond wateren.

Een handvol meegaand vlees om in te knijpen en mijn vingers in

te zetten, een blauwe plek of vijf achter te laten in de vorm van mijn greep – dat is mijn favoriete soort seks.

De lange, donkere krullen die halverwege haar rug hangen zwiepen langs haar huid terwijl ze beweegt. Mijn blik zakt verder... naar een kont die erom schreeuwt om vastgepakt, geslagen en keihard genomen te worden wanneer ik haar poes van achteren volpomp.

Mijn ademhaling wordt zwaarder terwijl ik in de schaduwrijke gang blijf staan en het tafereel verslind van dit feestmaal dat zichzelf voor mij voorbereidt. Want er is maar één reden dat dit meisje in mijn huis is, en als ze hier is voor mijn lul, dan ga ik van elke seconde genieten.

Ze trekt de rest van haar kleren uit. Ze schuift die strakke legging omlaag, neemt haar slipje tegelijk mee, en laat zo nog meer zien. Door de muziek gaat ze volledig op in wat ze doet. Zich van niets bewust.

Ik ben keihard en moet mezelf stilletjes voorzichtig herschikken. De kop van mijn lul lekt al voorvocht, zo fucking knap is dit meisje. Haar arm gaat omhoog en ik zie een kleine tattoo: fijne letters die langs de buitenkant van haar borst lopen. Borsten die zelfs van hier, met een vluchtige zijdelingse blik, zwaar en vol zijn en erom vragen om getreiterd te worden.

Als ze vooroverbuigt om die zondige, aansluitende legging helemaal uit te trekken, is dat het moment waarop ik breek. Ik vang een glimp van haar van achteren. De zachte, roze lippen van haar poes kijken me tegemoet.

Op het moment dat ze volledig naakt is, nog half voorovergebogen, sla ik toe.

Met één lange pas overbrug ik de afstand. Mijn ene hand sluit zich om haar keel en trekt haar tegen mijn borst, en mijn andere hand rommelt aan mijn knoop en gulp. Mijn knokkels schampen haar blote huid boven haar kont en strijken langs haar onderrug. Misschien verf ik dat plekje later wel met mijn zaad.

‘Darlin’... Zo smeeik je niet om mijn lul. Het is best onbeleefd om jezelf binnen te laten zonder het te vragen,’ grom ik tegen haar oor. ‘Maar je hebt geluk vanavond. Ik ben vrijgevig. Zó vrijgevig zelfs, dat ik je na dat kleine optreden misschien wel laat klaarkomen.’

Ze verstijft onder me. Ik voel haar keel nerveus bewegen, en haar hartslag bonst aan de zijkant van haar hals onder mijn

getatoeëerde vingers. Ze is klein vergeleken met mij; ze komt nauwelijks tot mijn borst. Haar hoofd past perfect tegen mijn torso en mijn stoute gedachten slaan meteen op hol.

‘Nu ga ik je over die wastafel buigen en je zo hard neuken dat je me volgende week nog voelt... en daarna rot je op.’

Ze jammert als ik de druk op haar keel iets laat vieren, net genoeg om haar luchtpijp wat ruimte te geven. Haar handen vliegen omhoog om mijn vingers los te wrikken, maar ik ben niet in de stemming voor iets dat niet volgens mijn regels gaat. Ik draai ons naar de wastafel, zodat we allebei in de spiegel kijken.

Wanneer ik haar voor het eerst recht van voren zie, moet ik een dierlijk geluid onderdrukken.

Fuck, wat heeft ze geweldige borsten. Harde tepels staren me aan in de weerspiegeling, badend in het zachte licht van het lampje, en ik besluit ter plekke dat er een tweede ronde komt. Die kans laat ik niet lopen. Ik ga over haar heen klaarkomen, haar markeren en mijn lul tussen haar tieten schuiven... Daarna mag ze gaan.

Ik bedoel, ze staat naakt en klaar in mijn huis.

Ze mag zich al gelukkig prijzen dat ik haar überhaupt meer dan één keer wil neuken.

Terwijl ik haar lichaam precies zo positioneer als ik wil, houd ik mijn hand strak om haar keel, en duw ik met mijn andere hand mijn onderbroek omlaag. Mijn pijnlijke lul springt vrij en ik trek er een paar ferme halen overheen, en veeg het voorvocht van de eikel. Shit, haar poes is zó dichtbij en de hitte tussen onze lichamen laat mijn hoofd tolleren van verwachting.

Haar handen vliegen naar voren om zich aan de wastafel vast te klampen wanneer ik mijn greep om haar keel verstevig en haar daarmee verder vooroverbuig. Haar perfecte borsten hangen nu iets lager, vol en zacht.

Maar het zijn haar ogen.

Ogen die me vanuit de spiegel aanstaren, wijd als die van een hert.

Donkere ogen die me ineens bekend voorkomen. Té bekend.

Ik was er zeker van dat ik haar niet herkende, maar nu graaf ik koortsachtig in mijn geheugen en probeer ik haar te plaatsen.

‘Wat de fuck?’ kraakt ze, paniekerig en schor. Haar stem breekt eindelijk door wanneer ze zich met één hand aan de wastafel

vastgrijpt en met de andere mijn vingers van haar keel probeert los te trekken.

‘Oom Stôrmand?’

Ik verstijf.

Jezus.

Fuck. Fuck mijn leven.

Mijn hand ligt om mijn stijve, lekkende lul, en ik sta naar de tepels van mijn nichtje te staren.

MIJN FAMILIE ZAG ME MAAR AAN VOOR ÉÉN DING: MIJN ACHTERNAAM.
IK WAS EEN ZAKELIJKE HANDDRUK EN EEN PION OM TE WORDEN
VERHANDELD. HET SCHAAKSTUK VAN MIJN VADER. ZO ZAG MIJN LEVEN
ERUIT. TOTDAT IK HET SMERIGE GEHEIM VOND DAT IN EEN JASZAK
WAS WEGGEBORGEN.

IK VLUCHTTE NAAR DE ENIGE PLEK WAARVAN IK WIST DAT ZE ME
NOOIT ZOUDEN VINDEN: CRIMSON RIDGE. TOEN IK AANKWAM IN DIT
BESNEEUWDE GEBIED, DACHT IK DAT IK ALLEEN ZOU ZIJN.
MAAR BLIJKBAAR IS DE VERLATEN HUT DIE IK HEB GEËRFD NIET WAT
HIJ LIJKT. EEN VOORMALIGE PROFESSIONELE STIERENRIJDER WOONT
HIER EN NEEMT NU OOK MIJN GEDACHTEN IN BESLAG... STÔRMAND
LANE, DE GEADOpteERDE BROER VAN MIJN VADER. WE HADDEN HIER
NOOIT SAMEN IN DE BERGEN MOGEN BELANDEN. ER WAS MAAR ÉÉN
MISVERSTAND NODIG OM DIE ENE GRENS TE OVERSCHRIJDEN.

IK HOOR NIET TE WETEN HOE ZIJN GETATOEËERDE HANDEN
AANVOELEN, EN IK HOOR AL ZEKER GEEN VLINDERS TE HEBBEN
WANNEER ZIJN DOORDRINGENDE BLAUWE OGEN ME AANKIJKEN.
HIJ MAG DAN WEL EEN COWBOY ZIJN OVER WIE IK VOORTDUREND
DROOM, MAAR HIJ IS EEN VERLEIDING DIE IK MOET NEGEREN.
EEN MAN TOT WIE IK ME ABSOLUUT NIET AANGETROKKEN MAG VOELEN.
ER IS GEEN ENKEL EXCUUS OM VERBODEN TERREIN TE BETREDEN...
...OF WEL?

Instagram icon SVM PUBLISHING

Facebook icon SVM PUBLISHING